

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 09/08/2023

PHÁP SU TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 2 Chương 9

NHIỀU VĂN HOÁ KHÁC BIỆT

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta đang sống trong thế giới có nhiều chủng tộc, văn hoá, tôn giáo, phong tục tập quán khác nhau, nếu chúng ta tôn trọng, hợp tác, kính yêu lẫn nhau thì chúng ta có thể thúc đẩy xã hội an định, sáng tạo một đời sống hạnh phúc mỹ mãn. Quan niệm, lý luận và nguyện vọng này là mục tiêu mà tất cả các lãnh đạo các tôn giáo đều mong muốn đạt đến”***. Chúng ta phải sáng tạo một đời sống để nhân loại đạt đến hạnh phúc mỹ mãn. Đây cũng chính là đại nguyện của chư Phật Bồ Tát. Đời sống của chúng ta còn có mâu thuẫn, đối đầu, chướng ngại thì chúng ta không thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Các lãnh đạo tôn giáo đến thế gian này đều mong muốn mọi người đạt đến hạnh phúc ở hiện đời, đời sau thì được giải thoát. Con người thường *“tự tư ích kỷ”*, họ mong có được nhiều hơn người khác nên giáo lý của người xưa càng ngày càng bị bóp méo.

Hòa Thượng nói: ***“Thế gian này chỉ có một vị chánh thân, vị chánh thân này có thể hiện thân ở tất cả chủng tộc, tôn giáo. Ở Phật giáo, vị chánh thân đó hiện thân là Thích Ca Mâu Ni Phật, ở Thiên Chúa Giáo, vị chánh thân hiện thân là Chúa Giê-su, vị chánh thân này cũng hiện thân ở cả các tôn giáo khác”***. Phật A Di Đà của chúng ta cũng giống như là chúa Giê-su của những người theo Thiên Chúa Giáo và ngược lại. Chúng ta có cái nhìn như vậy thì chúng ta có thể dễ dàng tôn trọng, kính yêu, hợp tác lẫn nhau, từ đó chúng ta có thể xây dựng phương thức đời sống hạnh phúc mỹ mãn cho nhân loại. Chúng ta có cái nhìn khác biệt thì có nhiều mâu thuẫn sẽ sinh ra.

Khi Hòa Thượng đến Úc Châu, các đồng tu mua lại một nhà Thờ của Thiên Chúa Giáo để làm nơi sinh hoạt cho các Phật tử, đến ngày Giáng sinh, mọi người vẫn trang hoàng đón Giáng sinh, ở ngoài sân vẫn để tượng Đức Mẹ, trong nhà thờ vẫn giữ nguyên cây Thánh giá và kính pha lê trang trí. Nhiều người thắc mắc hỏi thì Hòa Thượng nói: ***“Chúng tôi đến đây để làm đẹp hơn những gì các vị đã có chứ không phải để thay đổi!”***. Chúng ta phải mở tâm rộng lớn như vậy thì chúng ta mới có thể đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới đa nguyên văn hoá, nhiều chủng tộc, tôn giáo khác nhau. Những người đạt đủ tiêu chuẩn và hướng về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì đều có thể được vãng sanh.

Nhiều người già ở thôn quê lão thật niệm Phật, tâm của họ chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi nên họ có thể tự tại vãng sanh. Nếu chúng ta hỏi họ sức khoẻ của họ như thế nào, họ ăn ngủ có tốt không thì họ cũng trả lời bằng câu **“A Di Đà Phật”**. Chúng ta có nhiều hiểu biết hơn nên tâm chúng ta vương bận hơn tâm của họ, trong tâm chúng ta có sự phân biệt ta người, tốt xấu, hơn thua. Những người lão thật, chất phác, nghe lời, thật làm thì trong tâm họ không có phân biệt, chấp trước. Chúng ta còn phân biệt, chấp trước thì tâm thanh tịnh của chúng ta sẽ bị chướng ngại. Chúng ta không có tâm phân biệt thì chúng ta không thấy sự khác biệt giữa Đức mẹ Maria và Bồ Tát Quán Thế Âm. Hoà Thượng không có cái nhìn phân biệt nên những đồng tu đến nhà Thờ cũng không có tâm phân biệt. Những người theo Thiên Chúa Giáo đứng trước tượng Đức Mẹ để niệm Đức Mẹ Maria, chúng ta đứng trước tượng Đức Mẹ niệm danh hiệu **“Quán Thế Âm Bồ Tát”**, hai việc này không có sự khác biệt. Hiện tại, ngay những người niệm Phật cũng đôi đầu, chướng ngại, thậm chí huỷ báng lẫn nhau, đây là nguyên nhân người niệm Phật rất đông nhưng người vãng sanh rất ít. Ngài Lý Bình Nam có hơn 300.000 học trò nhưng chỉ có hơn 30 người có thể vãng sanh. Thời Ngài Lý Bình Nam đã cách đây gần 100 năm, khi đó chưa có Internet, mạng xã hội, ngày nay, tâm người còn bị nhiễu loạn nhiều hơn.

Hòa Thượng nói: **“Tại các trường đại học ở Úc Châu, chính phủ đã đề xuất tổ chức các buổi luận đàm đa nguyên văn hoá, mỗi tháng một lần, nhà trường sẽ mời các vị lãnh tụ tôn giáo, các học giả nổi tiếng đến để cùng nghiên cứu, thảo luận, thực tập cách để xây dựng một thế giới đại đồng. Trong trường học có nhiều người thuộc những nền văn hoá khác nhau thì sẽ có thể bồi dưỡng ra những chuyên gia, nhân tài, những người sẽ hoá giải xung đột về văn hoá, giúp tất cả chúng sanh có thể cùng hợp tác, cùng sống hoà thuận”**. “Nghiên” là nghiên cứu, “Thực tập” là thật làm. Nhà Phật gọi đây là: **“Giải hành tương ưng”**. Hiểu và làm phải như nhau. Người xưa gọi đây là: **“Tri, hành hợp nhất”**. Cái biết và cái làm phải phù hợp với nhau.

Người thế gian luôn phân biệt, chấp trước giữa **“cái ta”** và **“cái của ta”**. Chúng ta chỉ cần giúp chúng sanh đạt được sự an vui, hạnh phúc là được. Hòa Thượng nói: **“Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức”**. Chúng ta làm không phải vì công đức. Chúng ta không có ý niệm làm vì công đức thì công đức của chúng ta sẽ lớn hơn nhiều lần. Chúng ta vẫn thấy mình làm, mình cống hiến, mình vất vả thì chúng ta chỉ có được phước báu. Những việc chúng ta làm mà làm cho chúng ta tăng thêm phiền não, tăng thêm **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”** thì đó là những việc xen tạp.

Khi Hoà Thượng ở Singapore Ngài thường đến thăm, giao lưu, tận tâm tận lực giúp đỡ các tôn giáo bạn. Có Phật tử nói rằng, Hoà Thượng mang tiền do Phật tử cúng dường mang cho người ngoại đạo. Hoà Thượng nói, mọi người xây dựng bệnh viện, mua xe cứu thương để cứu giúp chúng sanh, chúng ta không trực tiếp đi làm được thì chúng ta đưa tiền để họ làm. Hiện tại, chúng ta trực tiếp tổ chức các sự kiện, đồng thời chúng ta cũng hợp tác với mọi người để tổ chức các sự kiện. Chúng ta làm với tinh

thần phục vụ chúng sanh. Chúng ta uyển chuyển lựa chọn các hình thức phù hợp với môi trường, phong tục tập quán ở nơi đó. Chúng ta hòa mình với mọi người để chúng ta làm lợi ích cho họ. Thí dụ, mọi người muốn chúng ta không khoanh tay, cúi đầu mà muốn chúng ta chấp tay thì chúng ta làm theo họ. Ở tỉnh Sóc Trăng, khi chúng ta đến tổ chức sự kiện, ban đầu chúng ta cũng gặp một chút chướng ngại nhưng các Thầy Cô đã uyển chuyển thích nghi để phù hợp với hoàn cảnh. Chúng ta cũng nhận được một ý kiến đóng góp, Hòa Thượng cũng đã từng nói: *“Việc tốt lắm dầy vờ”*.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta không phân biệt, chấp trước để chúng ta có thể hòa nhập, kính trọng, lễ nhượng lẫn nhau. Tôi hy vọng tinh thần, quan niệm, lý luận này có thể mở rộng trên toàn thế giới để mọi người có thể hoà thuận, hợp tác, cùng sáng tạo ra đời sống hạnh phúc mỹ mãn”*. Tinh thần của người học Phật rất cao đẹp. Chúng ta phải hiện đại hoá, toàn cầu hóa để mọi người cùng có một đời sống hạnh phúc, an lành.

Hòa Thượng nói: *“Nhiều người cũng kêu gọi xây dựng thế giới hòa bình nhưng họ không thật làm. Chúng ta phải thật làm thì chúng ta mới có thể giúp mọi người chân thật hạnh phúc”*. Khi chúng ta tổ chức các sự kiện, các Thầy Cô của chúng ta không sợ mệt, sợ khổ. Các Thầy Cô trực tiếp giảng dạy thì giảng bài rất tốt, những người ở bếp cũng nấu những món ăn rất ngon để phục vụ chúng sanh. Khi sự kiện kết thúc, chúng ta không cần thù lao, cũng không cần lời cảm ơn, mỗi người tự trở về nhà của mình. Nhiều người không hiểu chúng ta làm vì mục đích gì. Chúng ta cũng không thể lý giải cho người thế gian có thể hiểu được điều này vì phần lớn người thế gian làm là để có được lợi. Chúng ta mãi mãi làm như vậy thì họ sẽ dần tự hiểu. Hòa Thượng đã nhắc: *“Chúng ta phải cùng nhau sáng tạo, xây dựng phương thức để giáo dục mọi người, giúp mọi người đạt đến đời sống chân thật hạnh phúc mỹ mãn”*. Chúng ta giúp mọi người có đời sống hạnh phúc mỹ mãn còn chúng ta thông dong niệm Phật.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta là một người làm công tác giáo dục xã hội không công. Chúng ta làm mọi việc với tinh thần hy sinh phụng hiến thì Phật pháp gọi những việc làm này là Phật sự. Đây là việc làm của chúng sanh đã giác ngộ”*. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh nhưng trong tâm chúng ta không sinh khởi một niệm nào thì đây mới được gọi là Phật sự. Nhà Phật gọi đây là: *“Nhất niệm bất sinh”*. Một niệm cũng không có. Trong *“Kinh Kim Cang”* cũng dạy chúng ta phải bỏ thí *“Tam Luân Không Tịch”*, đó là: *“Bố thí mà không thấy người được bố thí, không thấy vật bố thí và không thấy cả người nhận bố thí”*. Đây còn được gọi là *“Bố thí Ba La Mật”*. Chúng ta giúp người được một chút mà chúng ta chìm trong *“danh vọng lợi dưỡng”* thì đó không phải là chúng ta làm Phật sự. Bổn phận, trách nhiệm của người học Phật là phải giúp mọi người có đời sống hạnh phúc viên mãn.

Trong *“Bồ Tát Chí Nhạo Kinh”* nói: *“Thời Mạt Pháp, Ma tử, Ma tôn dùng hết những mỹ từ của nhà Phật”*. Nhiều người tổ chức pháp hội, khi Yêu Ma Quỷ Quái

đến than khóc thì họ cho rằng đó là việc thù thắng. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta làm việc của Phật nhưng Phật không xuất hiện mà chỉ có Ma xuất hiện, vậy thì sao gọi là thù thắng!*”. Có người nói với Hòa Thượng, họ niệm Phật nhưng trong giấc mơ họ thường gặp vua Diêm La, Hoà Thượng nói: “*Ông niệm Phật mà trong giấc mơ, ông không gặp Phật A Di Đà mà chỉ gặp vua Diêm La vậy thì tương lai ông phải xuống Địa ngục gặp vua Diêm La!*”. Chúng ta làm việc của Phật mà chúng ta không thấy Phật mà chỉ có Ma Quỷ hiện lên khen thì đó là do chúng ta đang làm việc của Ma. Tôi ngồi đây học hơn 1000 ngày nhưng không thấy có con Ma nào hiện lên khen. Chúng ta dùng sai từ “*Phật sự*” khiến người khác hiểu sai thì chúng ta đã tạo tội.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!